

Ankara'da yaşayan
insanlar müşteri mi?
Yurttaş mı? S.2

Göçük mü?
Gökçek mi? S.3

A.O.Ç.
Yok Edilmesin! S.5

Doğan Ümit Karaca
Röportajı S.6

Ankara alışveriş
festivali 2012 S.7

ÖNÜM ARKAM SAĞIM SOLUM

11

SOBE

KENT BİR ARADA YAŞADIĞIMIZ, PAYLAŞTIĞIMIZ, EĞLENDİĞİMİZ, ZEVLİ ALDIĞIMIZ YER. İNSANCA BİR YAŞAM İÇİN KENTİNE SAHİP ÇIK!

SOBE'den

SOBE, yaz sıcakları ile birlikte ısınan kent gündemi ve Ankara'nın bir dizi "kavurucu sorunu" ile karşınızda. Bu sayının hazırlanması sürecinde kent gündemi açısından Cumhuriyet dönemimizin en önemli yeşil alanı ve sosyal, kültürel mekanı olan Atatürk Orman Çiftliği (A.O.Ç.) alanının cumhurbaşkanının da onayladığı Bakanlar Kurulu Kararı ile "Kentsel Dönüşüm ve Gelişim Alanı"na dönüştürülmesi ve bu alana Başbakanlık Hizmet Binası ile Başkanlık Konutu yapılması çalışmalarına başlanması gündeme damgasını vurdu.

Mimarlar Odası Ankara Şubesinde AOC alanının 1. derece olan sit derecesinden 3. derece sit alanına dönüştürülme çabalarına karşı açtığı dava süreci devam ederken böyle bir düzenlemenin yapılması bir anlamda yargı kararına müdahale olarak da görülebilir.

Cumhuriyetin ilk yıllarından bu yana Ankara halkı için büyük değer ve önem taşıyan, kent yaşamının bir anlamda en önemli nefes alma ortamı olan Atatürk Orman Çiftliği'ne yapılan bu müdahalenin ideolojik olduğunu düşünüyoruz.

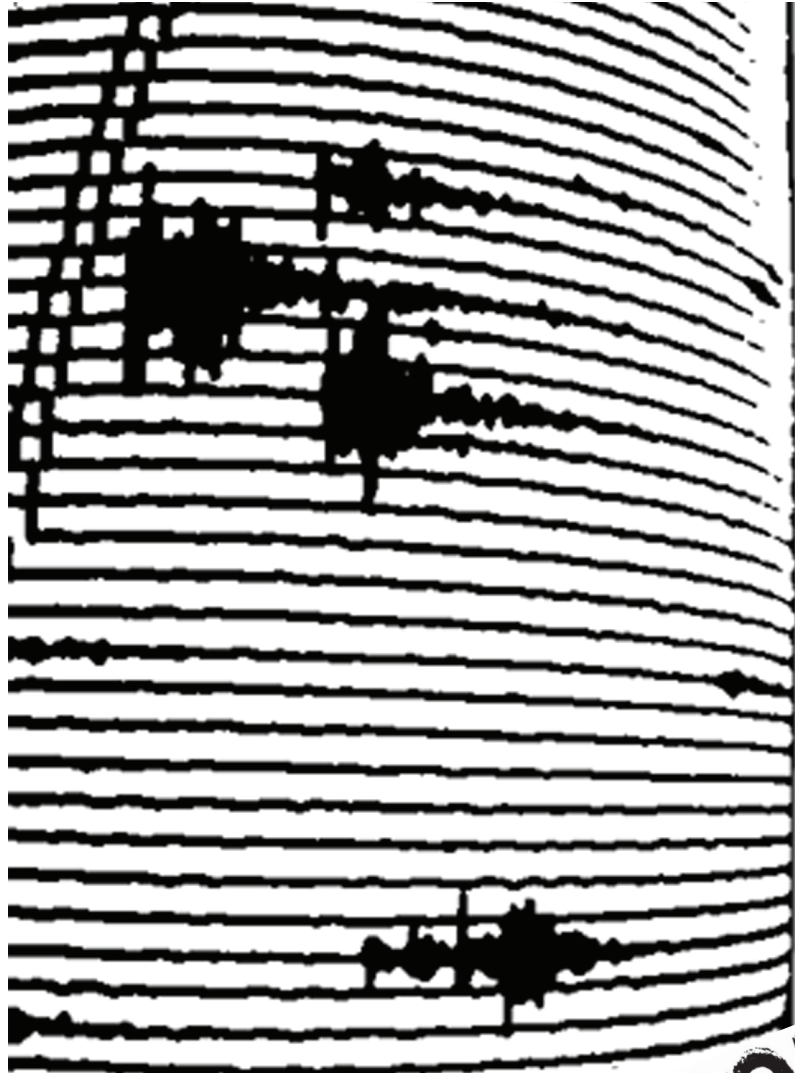
Bu müdahaleye karşı bir taraftan TBMM çatısı altında yer alan parti grupları ile diğer taraftan başta UNESCO olmak üzere ICOMOS ve EUROPA NOSTRA gibi uluslararası örgütlerle birlikte duyarlılık yaratmaya ve AOC'nin Kültürel Peyzaj alanı olarak tescil edilmesini sağlamaya çalışmaktayız.

Diğer taraftan Türkiye'nin Başkentinde 2000 yılından bu yana tamamlanamayan metro çalışmaları, bu kez Ulaştırma Bakanlığı'nın projeyi ve inşaatı üstlenmesi ile yeniden başladı nihayet. Ancak, çok uzun yıllardır adeta bir "köstebek yuvası" gibi ortada duran metro çukurlarının teknik analizleri iyi yapılmadığı için ilk felaket çok geçmeden yaşandı! TBMM'nin yanı başında yer alan metro çukurunda göçük olması sebebiyle yaşamını kaybeden vatandaşımızın acı haberi ile sarsıldık!

Yıllardır söylediğimiz üzere, kent ölçeğinde yürütülen çalışmalarda plansızlığın, bilimsel araştırmalardan uzak, özensiz çalışmaların bir sonucu olarak yaşanan bu acı olaydan sonra bile yapılan "metro hattını devrettik sorumlu değiliz" açıklamasını üzümlere izledik.

Böylesine önemli bir dönemde ve kentsel sorunların yoğunlaştığı bir süreçte kentimize, değerlerimize, yaşam alanlarımıza, bize emanet edilen mekanlarımıza sahip çıkmayı önemsiyoruz.

Bunun için duyarlı parti grupları, sivil toplum kuruluşları, tüm kentliler, basın kuruluşları ile birlikte mücadele gücümüzü yükseltmeyi görev biliyoruz.

3+1
Ş D
İ E
D P
D R
E E
T M
i
N
D
E

Ankara'da 9 şiddetinde deprem! 16 Mayıs 2012'de Başkent 9 şiddetindeki depremle sallandı. Deprem bahaneli Afet Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Kanun'un sallantıları, depremin mesajlarını veriyor. Afet Yasası Türkiye'yi sallıyor. Sarsıntıyı hissetmeyenler, evlerine el konulunca hissede hissede hislenirler.

Bu durumda “toplu taşımacılık hizmeti” de para kazanılacak bir faaliyet haline geliyor.

Dikmen Turtuş Sitesi’nde, Anıttepe Yücetepe semtlerinde kaldırılan belediye otobüsleri için vatandaşların tepkisi ise Belediye Başkanı Melih Gökçek’e...

Kendisine oy vermeyen semtlerin cezalandırıldığını, yaz tatili ve shopping fest nedeni ile kamuoyunda duyulmayan bu icraatlarla mağdur olduklarını söyleyen emekliler, yaşlılar, engelliler, hamile kadınlar ve çocuklular; çok uzun mesafeleri yürümek zorunda kaldıklarını veya dolmuş, taksi vb. taşıtlarla aktarma yaparak evlerine ulaştıklarını belirtiyorlar.

Kar etmediği gerekçesi ile otobüs hatları kaldırıldığına göre, pek yakında Ankaray ve Metro seferlerine de yaz aylarında yeterli “müşteri” bulunamadığı için ara verilebilir.

Ankara’da shopping-fest hengamesi bittikten sonra, “müşterileri” acaba toplu taşıma zammı mı bekliyor?

ANKARA’DA YAŞAYAN İNSANLAR MÜSTERİ Mİ? YURTTAŞ MI? KENT KOCAMAN BİR AVM’Mİ YOKSA?

Ankara Büyükşehir Belediyesi son günlerde bir garip icraata daha imza attı!

Bazı semtlerdeki belediye otobüslerinin seferlerine sessiz sedasız son verildi. Hatta gece yarısı operasyonları ile otobüs durakları bile yerlerinden kaldırıldı. Böylece, birilerine göre; toplu taşımacılığa dair bütün “izler” de silinmiş oldu. Geriye sadece otobüs hatlarının kar etmediği için kaldırıldığını şaşkınlıkla öğrenen yurttaşların tepkisi ve kaldırılan durakların yerlerinde kalan kırık kaldırımlar kaldı...

İnanılır gibi değil!

Belediye hizmetleri ticari faaliyetler olmaması gerekirken, ülkemizde bu alanda hızlı bir ticarileşme ve özelleştirme yaşanıyor.

Kendisini şirket gibi gören belediyecilik anlayışı, doğal olarak kamusal hizmet vermesi gereken yurttaşları da müşteri olarak görüyor.

Bedava yatırım

**Sobe mail bankası kuruldu.
Geleceğiniz için bir yatırım yapın,
maillerinizi mail banka yatırın**

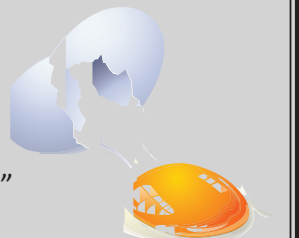
Gazete Sobe’nin 11. sayısı ile karşınızdayız. Bir yıldır büyük bir emekle sizlerle buluşan Sobe’nin mimarı, bilindiği gibi Mimarlar Odası Ankara Şubesi’dir. Bu buluşmaları, internet üzerinden yaygınlaştırarak mail bankası ile sürdüreceğiz. Bize atacağınız mailler bankada birikecek, mail adreslerinize, Gazete Sobe’nin pdf’lerini ulaştıracamız ve mail ortamında Gazete Sobe’yi okumaya devam edebileceksiniz. Baskı sayımızı azaltıyoruz (azaltıyorlar!) çünkü AKP hükümeti son dönemde çıkarmış olduğu gece yarısı Kanun Hükmünde Kararnameleri (KHK) ile (muhalif seslerin sesini kısmak isteğiyle) Mimarlar Odası Anlara Şubesi’nin gelirlerini azaltan uygulamalara imza attı. Bu uygulamalar karşısında Mimarlar Odası Ankara Şubesi yayınlarını ara vermeden sürdürüyor ve kentlerin ranta açılmayacağını, yanlış uygulamaları anlatarak dile getirmeye, duyurmaya, görünür kılmaya devam ediyor. Daha fazla paylaşım dileğiyle...

Haziran-Temmuz Yumurtaları

**BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ: DEVEKUŞU YUMURTASI, İKİNCİLİK ÖDÜLÜ: TAVUK YUMURTASI
ve ÜÇÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ: BILDİRCİN YUMURTASI**

Bu sayıda bütün yumurta ödülleri kurtaj hakkında yaptığı “Çocuğun ne günahı var, anası kendini öldürsün!” yorumuyla Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı İ. Melih Gökçek’e veriyoruz. (sayfa 8’de)

Göçük mü? Gökçek mi?

Ankaralılar kaldırımlarda yürürken hayatlarını kaybetme riski ile karşı karşıya olduklarını kötü bir tecrübe ile öğrendiler.

35 yaşındaki Kadir Sevim, sabah saatlerinde işi giderken, kaldırımda yürürken hayatını kaybetti. Hani pisi pisine dediklerinden. Peki Niye? Yanlış yolda mı yürüyormuş? Yol mu yanlışmış? Kaldırım çökmüş, metro inşaatında göçük olmuş, suç kaldırım ve inşaat mıymış? Kim yapmış? Kim yapması gerekeni yapmamış?

Memleketin pür melalinden şaşırmayacaklarımız, tecrübelerimiz:

Belki Kadir Sevim, yanlış zamanda yanlış yerde yürüyor diye kusurlu bulunur? Çökmenin sebebi belirlenemedi denir, üstü örtülür. Belki kaldırım çökmelerine önlem olarak, MOBESE'ler artırılır, böylelikle kör noktalar kalkar. Kim düşer kim kalkar? Kim ölür, kim kalır? görünür olur. Kaldırım çökmesin diye önlem alınmadığına göre çökene kadar, bundan sonra da alınmaz. En nihayetinde nasıl olsa unutulur? Birileri susar, birileri ölür, birileri unutulur. Biz biliriz kaldırımda yürürken ölünen memleketi, biliriz

şaşırmayız. Burada doğmuşuzdur, çok ölen görmüşüzdür, iyi biliriz kaldırımda yürürken ölenleri, öldürülenleri, iyi bilir şaşırmaz mıyız? Bir can sıkıntısı gibi, “of” demek gibi geçer, gider unutulur muyuz?

Şaşıracaklarımız, hiç tecrübe etmediklerimiz:

Belki bir ölümün ardından adları anılıyor diye onurluca istifa eder birileri. Onur için bu da kâfidir, şaşırabiliriz! Birileri de boşu boşuna ölmez artık memleketimizde. “Boşu boşuna ölmek” deyimi buradan gelir bizde. Bir ölürsünüz kimse duymaz, kimse görmez, kimse sorumlusu olmaz. Herkes unutmaya hazır bilinir, hazırlanır.

Veya diyelim ki bilip de bilmezlikten gelen, bilen kişilere sordular? Bilirkişi, “Göçük değildir, Gökçek'tir.” dedi. O kadarını bilen kişi bulunur mu bu memlekette? Şaşırabiliriz!

Ankara sokaklarında işçiler, kadınlar, erkekler, yaşlılar, engelliler, çocuklar ölümle burun buruna yürürken her gün, bu az bir şeymiş gibi sorumlular üstlerine bile almaz. Üstlerine alsalar, birisi de çıkıp “sorumlusu benim” dese şaşıırız. Çünkü biliyoruz nasıl yönetiliyoruz, hak etmediğimiz ölümlerle hatırlayarak üstelik, esasında çok iyi biliyoruz kaldırımda yürürken ölmeyi.

Öyle ya da böyle kaldırımda yürürken ölebiliyorsanız,

Ankara göçüyor!

ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ EMANETTİR . EMANETE HIYANET EDİLMEZ!

Cumhuriyetin ilk yıllarında (1925) Mustafa Kemal Atatürk tarafından satın alınan ve yaklaşık olarak 20.000 dekar alan üzerinde "Gazi Çiftliği" adıyla kurulan Atatürk Orman Çiftliği 1925-1937 yılları arasında yeni arazilerin satın alınması ile 52.000 dekar yüzölçümüne ulaşmış ve 11 Haziran 1937 tarihinde Atatürk tarafından yazılan vasiyet mektubu ile Türkiye Cumhuriyeti Hazinesi'ne hibe ve emanet edilmiştir.

Bu dönemde uygulanan modern tarım ve hayvancılık teknikleri ile üretilen ürünlerin entegre üretim modeli ile birlikte halkın kullanımına sunulduğunu görmekteyiz. Meyve suyu ve şarap fabrikası ile dondurma ve bal üretim tesisleri, süt ve süt ürünleri imalathaneleri, bira fabrikası bu entegre üretim sisteminin en önemli mekanlarını oluşturmaktaydı.

Atatürk Orman Çiftliği'nin en önemli özelliği, kamusal yeşil alanı içerisinde yer alan parkları, hayvanat bahçesi, lokantaları, bira parkları, içerisinde yüzme yarışları ile kürek yarışlarının yapıldığı ve kıyısında Riyaset-i Cumhur Orkestrası tarafından konserlerin verildiği, Karadeniz ve Marmara Havuzu gibi mekanları ile Ankaralıların nefes aldığı ve gündelik yaşamı içerisinde sosyal ve kültürel yaşam modelinin planlanmasıdır. Ancak 1950-1983 yılları arasında çıkarılan kanunlarla A.O.Ç. arazisinin bir kısmı çeşitli kurum ve kuruluşlara devredilmiş yada satılmış olup bu dönemde oldukça önemli arazi kaybına uğrayarak yüzölçümü 30.000 dekara kadar düşmüştür. Devredilen bu arazilerin bir kısmı daha sonra yapılan özelleştirmeler ile kamu mülkiyetinden çıkarılmış ve hatta özel mülkiyete dönüştürülmüştür. 2 Haziran 1992 tarihinde Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunca "Doğal ve Tarihi Sit Alanı" ilan edilen A.O.Ç. alanı 7 Mayıs 1998 tarihinde "1. Derece Sit Alanı" olarak ilan edilmiştir. Bu kararlar A.O.Ç. alanı içerisindeki yağma ve talan girişimlerini bir süre duraklatmış ancak olup yinede sit alanı içerisinde ruhsatsız ve kaçak 8 Temmuz 2006 tarihinde 5524 sayılı "Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun"un yürürlüğe girmesiyle

birlikte Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne "Öncelikle Üst Ölçekli Plan ve Koruma Amaçlı İmar Planı ve Bunlara Uygun Her Türlü Plan İmar Planı Yapma" yetkisi verilmiştir

A.O.Ç. alanını dilediği gibi kullanılmasını önünü açan bu yasal düzenleme ile birlikte yetki sahibi Büyükşehir Belediyesince kısa bir sürede 1/25.000 ölçekli Atatürk Orman Çiftliği alanları Nazım İmar Planı ile 1/10.000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı hazırlanarak 12 Ocak 2007 tarihinde Büyükşehir Belediye Meclisi'nden geçmiştir.

Bu planlarla parçacı yaklaşımları meşrulaştıran ve alanı bütüncül olarak ranta iptal istemiyle meslek odalarınca davalar açılmış, Ankara 13. İdare Mahkemesi'nce 28 Kasım 2008 tarihinde bu planlar iptal edilmiş ve 17 Mart 2010 tarihinde Danıştay 6. Dairesi'nce iptal kararı onanmıştır.

Tüm bu süreç devam ederken 2011 yılı başında Ankara Büyükşehir Belediyesi ile Orman Genel Müdürlüğü Gazi Tesisleri Alanı'nın korunmasına yönelik yapıldığı söylenen, yeni hazırlanan planlara meslek odalarının itirazları sürerken; Kültür ve Turizm Bakanlığı Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğü 10 Ağustos 2011 tarihinde aldığı bir kararla "Atatürk Orman Çiftliği 1. Derece Doğal ve Tarihi Sit Sınırları içinde yer alan Orman Genel Müdürlüğü Gazi

Yerleşkesi Alanı'nı, 1. Derece Doğal ve Tarihi Sit Statüsü'nden 3. Derece Doğal Sit Statüsü'ne düşürmüştür. Bu kararla birlikte Atatürk Orman Çiftliği alanları her türlü yapılaşmaya açılmıştır.

Bu kararı fırsat bilen Büyükşehir Belediyesi, her zamanki tarzıyla hızlıca A.O.Ç. arazisinden geçen ve demiryoluna paralel olan yeni A.O.Ç. bulvarı inşaatına başlamış, yoğun ağaç kesimleri ile A.O.Ç.'nin ortasından 40 m. genişliğinde bir otoyol yapılmıştır. Bu süreçte Mimarlar Odası Ankara Şubesince kararın iptali ile ilgili hukuki süreç devam ederken A.O.Ç. alanında Başbakanlık Hizmet Binası yapılacağı ve Orman Genel Müdürlüğü ve TOKİ ile yapılan protokol çerçevesinde kısa sürede inşaatla başlanacağı kamuoyuna yansımıştır.

Üstelik 27 Nisan 2012 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan ve Cumhurbaşkanı tarafından da onaylanan Bakanlar Kurulu Kararı ile bu alanın Kentsel Dönüşüm ve Gelişim Alanı olarak ilan edilmesinin Cumhuriyet Dönemi'nin en önemli kültürel peyzaj alanına karşı ideolojik bir tavır olduğu düşünmemek mümkün değildir.

Atatürk'ün emaneti olan Cumhuriyet Dönemi'nin bu en önemli mekanına sahip çıkmak hepimizin görevidir.

A.O.Ç. yok edilmesin!

CUMHURBAŞKANLIĞI'na iletilecek metin için

bir imza da sen ver!

Aşağıdaki adreslerden imza kampanyasına ulaşp,
imzalayabilirsiniz.

www.mimarlarodasiankara.org

www.gazetesobe.org

T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI'NA

SAYIN ABDULLAH GÜL,

Bildiğiniz üzere, 1925 yılında Mustafa Kemal Atatürk'ün "Orman Çiftliği" adıyla kurduğu ve 1937 yılında Türkiye Cumhuriyeti'ne vasiyet mektubuyla emanet ettiği çiftlik arazisi, yıllardır tahribat altındadır. Ankara'nın temiz hava koridoru olan A.O.Ç. üzerinde şimdi de Başbakanlık binası yapılması planlanmaktadır.

Bozkırın ortasında ölçülemeyecek bir emekle kurulmuş olan Atatürk Orman Çiftliği Cumhuriyet'in insan tarım ve üretim ilişkilerini en iyi örnekleyen ve sosyal yaşam alanı olarak örnek teşkil eden, en önemli simgelerindendir. Dünya ölçeğinde fiziksel planlama açısından kentsel tarımın tartışıldığı bir süreçte, Atatürk Orman Çiftliği tüm bu özellikleri bünyesinde barındıran dünya ölçeğinde de önemli bir simgedir. Bu alan, birinci derece tarihi ve doğal sit alanı olarak tescil edilmiş, ancak planlanan Başbakanlık binasının yapımı için sit derecesi düşürülmüştür. Halen doğal ve tarihi sit özelliklerini içinde barındıran, hem ülke açısından hem de kentsel tarım konusundaki dünyadaki ender örneklerden olmasından kaynaklı Atatürk Orman Çiftliğinde Başbakanlık binasının yapılması planlama kriterleri açısından onarılmaz hasarlar açacaktır. Böylesi bir durumda güvenlik gerekçesi ile Atatürk Orman Çiftliği halka kapatılmış olacaktır.

Atatürk Orman Çiftliği taşıdığı tarihsel, fiziksel ve kültürel değerleri ile hepimizindir. Halka emanet edilmiş bu denli önem taşıyan Atatürk Orman Çiftliği "kültürel peyzaj" alanı olarak sadece Ankara için değil ülke ve dünya mirası açısından önemlidir. Atatürk Orman Çiftliği alanının korunması, Ankara, Türkiye ve Dünya için bir değerdir. Bu değer, emekle büyütülmüş, ormanla nefes almamıza olanak sağlamıştır. Ülkenin Cumhurbaşkanı olarak sesimizi duymanızı ve Atatürk Orman Çiftliğine sahip çıkmanızı bekliyoruz.

Tüm ülkede büyük ilgi toplayan **Behzat Ç.** dizisinin kamera arkasında, bizi büyük bir mütevazilikle ağırlayan genç bir yönetmen var:

Doğan Ümit Karaca

Doğan Ümit Karaca'yı farklı yapımlardan da tanıyoruz, ama son zamanlarda ismini daha sık duyar olduk. Ankaralılar ve tüm sinema severler olarak bu genç yönetmenin ismi hatırimızda durmalı; çünkü fazlasıyla söyleyecek sözü ve aktaracağı öyküleri var.

Sizi tanımakla başlayabilir miyiz? Doğan Ümit Karaca Kimdir?

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema bölümünü bitirdim. Okul bittiğinde 2000'li yıllarda setlerde çalışmaya başladım, yönetmen yardımcısı olarak görev aldım, o yıllarda istiyordum yönetmenlik yapmayı. Birçok iş yaptım garsonluk da dâhil olmak üzere kısa bir süre Almanya'da yaşadım; döndüm ardından, Elveda Rumeli'nin yönetmenliğini yaptım, böylelikle başladık. Balkan Dügünü, ardından Kasaba, Kül ve Ateş.

Ankara'da üniversitede öğrencilik nasıldı?

Öğrenci olmak için Ankara güzel bir şehir; üniversite içinse, Ankara Üniversitesi'nde olanaklar kısıtlıydı. Çünkü Ankara'da okurken setlerden uzak kalıyorsunuz, işin mutfağından uzaktasınız. İstanbul'daki öğrenciler için bu geçerli olmuyor, daha fazla işin içinde pişiyorlar. Ankara Üniversitesi'nde olanaklar kısıtlı yalnız, olanaklar kısıtlı olsa da en başta, hayatı algılamakla ilgili çok şey öğreniyorsunuz, ayrıca çok değerli öğretim görevlileri var.

Behzat Ç. projesine nasıl başladınız?

Behzat Ç. dizisi iki kitaptan senaryolaştırıldı. Emrah Serbes'in yazmış olduğu. "Behzat Ç. Bir Ankara Polisiyesi" adlı kitap dizilerinden, ilki "Her Temas İz Bırakır" ve "Son Hafriyat" isimli kitaplardan esinlenilerek ortaya çıktı. Makedonya'da çalıştığımız sıralarda bu kitapların dizileştirilmesi fikrini konuşmaya başladık.

Dizi o zamanlarda hazır mıydı diyebilir miyiz?

Tabii, 2008 yılında fikir olarak hazır mıydı. O yıllarda da farklı işler yapmak kısmet oldu. Televizyon kanalı polisiye film yapmak istediğinde, tasarladıklarımızla beraber, "Behzat Ç." dizisini hayata geçirdik.

Türk filmleri arasında polisiye diziler çok tutulmuyor, ama Behzat Ç.'de durum farklı oldu, önemli bir takipçi kitlesi var, bunu nasıl açıklıyorsunuz?

Polisiye dizi neden beğenilir? Bir kıyas üzerinden gitmiyoruz biz, bu iyi çekildi, şu daha iyi, bu daha kötü şeklinde düşünmüyorum. Bir dizinin beğenilmesi o işi yapma biçimi ile ilgili. Birçok polisiye film çekiliyor, Türk filmi olarak veya yabancı polisiye olarak, seyirci hepsini izleyemiyor da bu dizilerin.

Dizinin mekânları nasıl seçiliyor?

Mekândan sorumlu arkadaşlarımız ilgileniyor, gerçek hayatta nasıl bir yer inandırıcı olabilir onu tasarlıyor ve onu arıyoruz. Mesela ceset ıssız bir yere atılır, bu bir alt geçit olabilir, boş bir arazi olabilir, bunu arıyoruz. Ben de gittiğim her mekan için düşünür oldum; Harun kız arkadaşını alıp buraya gelir mi? Akbaba karakterinde biri ya da Behzat burada yemeğini yer mi diye düşünüyorum? Seçimlerimizi karakterlerin özellikleri de belirliyor.

Behzat Ç. sonrasında düşündüğünüz bir proje var mı?

Şimdilik şöyle ya da böyle olsun dediğim bir projem yok. Yalnız Rize'de bir film çekme isteğim var. Rize'nin yaylalarında bir çekim yapmak aklımın bir kenarında duruyor.

Rize'ye dair biriktirdikleriniz var diye düşünebilir miyiz bu isteğinizden ?

Tabii, Rize'de geçti çocukluğum, biriktirdiklerim var elbette. Tanıdığınız, bildiğiniz bir yerde, bir kültürde inandırıcılığında güçlü olacağını düşünüyorum. Rize'de bir film hayal edebiliyorum.

Ankara Alışveriş Festivali 2012

Ankara'yı "marka kent" yapmayı hedefleyen Ankara **Shopping Fest**, "Alışverişin Başkenti" sloganıyla 8 Haziran-1 Temmuz 2012 tarihleri arasında düzenlendi. Ancak;

- Alışverişin Kalbi Ankara'da atabildi mi? Ankara'nın "marka kent" imajını destekleyen tanıtım ve ekonomi sağlanabildi mi?

-**Shopping Fest** etkinliği Ankara için çok mu gerekli idi?

-**Shopping Fest**'in İstanbul Alışveriş Festivali ile aynı tarihlere denk gelen bir zamanda yapılması hata değil miydi?

- Ankara'yı "marka kent" yapmayı hedefleyen anlayış aslında; mantar gibi biten alışveriş mekânlarını ve rantı teşvik eden tüketim eylemini artırmaya çalışan; buna karşın kültürel ve sanatsal eylemleri yok edici bir mantığın ürünü olmuştur. Yapılan aktiviteler, kentlinin bir arada olacağı ve söz söylemenin dolayısıyla aklın daha özgür olduğu kentsel-kamusal alanlardan kenti paylaşanların kopartılma isteği ve kentlileri tüketimin dayanılmaz cazibesine yöneltme aktivitesi şeklinde düzenlenmiştir. Yapılan festivalle Alışveriş yapılınsın 'ekonomimiz canlansın' felsefesi benimsenmiştir.

Gözlemlerimiz sonucu: isminden de anlaşıldığı şekilde yapılan eylemlerin halkın bir araya geldiği sanatsal, kültürel bir etkinlik olmaktan daha çok şehri paylaşanlarla bir arada eğlenmeye ve bir arada tüketmeye yönelik bir etkinlik olduğudur. Basında bu tüketim etkinliğini yerel ekonomiye katkı sağlamak üzere "**yerli malı haftası kutlaması**" çerçevesinde değerlendirdi. Ulusal ve yabancı medyada ses duyurmak için yapılan çalışmalar ve fuar çalışmaları harcanan bütçenin hedefine ulaşmadığını, yabancı katılımının azlığından anlıyoruz. Belediye yabancı konuklardan oy almadığından olsa gerek siyasi getirisi bulunan konserler, AVM'ler açılış davetleri ve sosyal medya siteleri ile ilgilendi durdu. Yabancı basın ve konuklarla yer ayırma dışında ilgilenen olmadı. Dolayısıyla dış basında bir ses duyulmadı.

-**Shocking Fıst**'da Ankara'nın trafiğine de değinmek gerekir. Yapılan alt ve üst geçitlere karşın işe gidiş saatlerinde tampon tampona bir ilerleme mümkün oluyor. Gelen yabancı konuklar, üst düzey bürokratlar için yollar kapanıyor buna bir de bakım/onarım faaliyetleri de eklenince trafik felç oluyor. Festival zamanı trafiğin yoğun olduğu Eskişehir Yolu, Çukurambar'ın bir bölümü kapatıldı. Ana arterlerde metro altyapı çalışmaları başladı. Başladı ve ilk aşamada Ankara'da daha yolda yürümenin bile mümkün olmadığı gerçeği acı bir olayla görüldü.

Toplu taşımanın önemini elbette biliyoruz. Ama takvimi aylar öncesi belli olan festival esnasında Ulaştırma Bakanlığınca metro çalışması nedeniyle yol kapanması, Belediyenin Ankara'lılara ve ağırladığı konuklarına "**Shocking Best**"ini gösterdi.

İşıklandırma tam anlamıyla berbattı. Onlar da Keçiören, Dışkapı, Pursaklar, Aşağı Ayrancı gibi yerlerde bulunuyordu. Alışverişin, yeme-içmenin, otel ve eğlencenin bir arada bulunduğu Bahçelievler 7. Cadde, Tunalı, Çukurambar, Filistin Caddesi, Park Caddesi gibi arterlerde gece ışıklandırılması yapılmadı. "A" harfinden başka Başkent Ankara ile özdeşleşen, Ankara'yı temsil eden hiçbir özelliği bulunmayan yıldız, yaprak-çiçek motifleri ile süslü arabesk aydınlatmalar ve ters armut abajur da yollarımızı süsledi. Karayolları ağıımızdaki bütün yollar Başkent Ankara'ya çıkıyor ama Ankara'ya gelen yerli ve yabancı turist, düşen fiyatlardan sonra Havayolunu tercih ediyor. Başka bir ulaşım alternatifi de hızlı trenken Konya Yolu, Eskişehir Yolu, Samsun Yolu neonlarla aydınlatıldı. "**Showing Fine**" benzinciler satış yapsınlar diye herhalde.

- **Joking Rest**'in İstanbul'la aynı tarihte yapılması tümüyle alışveriş çılgınlığı ile İstanbul'u geçeceğim diyen İ. Melih GÖKÇEK'in ısrarıdır, kentlilerin değil.

Ankara'da alışveriş mekânlarında artan insan kalabalığı, AVM önlerinde görülen alışveriş otobüsleri, nadirde olsa yabancı araba plakalarına bakarsak iç piyasada hafif bir ekonomik hareketlenme olduğu gözlemlendi. Sonucu Ankara Ticaret Odası'nın tarafsız açıklamalarından hep birlikte öğreneceğiz.

Sokaklarda yapılan şenlikler, çekilişler, kültür-sanat gösterileri, konserler, gösteriler, defileler, partiler, çocuklar için yapılan etkinlikler, yarışmalar ile Ankara Festivalinden çok bir karnaval kentine benzer hale geldi. Gösteriler, basit performans ve sanatçı konserlerinin ötesine geçememekle birlikte, zaten cebinde parası, işi olmayan kentlilerin alışveriş yapmaktan çok; bir arada gezmek, müzik dinlemek, kültürel ve sanatsal faaliyetlerde bulunma isteğini "**Shopping List**"i ortaya çıkardı. Hiçbir masraftan kaçınmayan festival organizatörlerine teşekkür ederiz.

GÖKÇEK YUMURTAYA DOYAMADI

Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı İ. Melih Gökçek'i yumurtalara boğan kürtaj yorumunun ardındaki gerçeklik:

Resmi Verilere Göre Türkiye'de Kadına Karşı Şiddet:

- Türkiye'de resmi rakamlar, son yedi ayda 226 kadının öldürüldüğünü, 478 kadının tecavüze, 722 kadının tacize uğradığını gösteriyor.
- 6 bin 423 kadın ise aile içi şiddet nedeniyle hastaneye başvurmuştur.
- Verilere göre, kadına yönelik cinsel saldırı suçlarında son beş yılda yüzde 30 artış meydana gelmiştir.
- Emniyet Genel Müdürlüğü'nün resmi kayıtlarına göre, Şubat 2010- Ağustos 2011 arasındaki 19 ayda 78 bin 488 aile içi şiddet vakası yaşandı. Bu da, kayıtlara geçen haliyle her 10 dakikada bir aile içi şiddet olayının yaşandığı anlamına geliyor.
- Resmi rakamlara göre, 2006'da 663; 2007'de 1011; 2008'de 806; 2009'un ilk altı ayında 950 kadın öldürüldü.
- Yılda yaklaşık 2000 boşanma başvurusunun yapıldığı İstanbul'da başvuruların yüzde 85'inin nedeni 'şiddet'.
- Adalet Bakanlığı'nın verilerine göre, Türkiye'de kadınlara yönelik cinayet oranı son istatistiklere göre, 2002 ile 2009 yılları arasında yüzde 1400 artış gösterdi.
- 2007'deki verilere göre her üç kadından biri fiziksel şiddet görüyor. Kocalarından boşanmış kadınların fiziksel şiddet deneyimi yüzde 78.
- Sadece cinsel şiddete maruz kalanların oranı yüzde 15.
- Kentte kadına yönelik fiziksel şiddet oranı yüzde 38, kırsal kesimde yüzde 43.
- 2011'de koruma talep ettiği, savcılığa veya polise şikayette bulunduğu halde ya da sığınma evlerine yerleştirildiği halde 11 kadın öldürüldü, 3 kadın ağır yaralandı.
- 2011'de tecavüz vakaları yine basına az yansıyan haberlerdendi. Buna rağmen, 102 kadın ve 59 kız çocuğunun tecavüze uğraması basında yer buldu.

Türkiye Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği'nde Sondan 14. Sırada

Dünya Ekonomik Forumu'nun Küresel Cinsiyet Eşitsizliği Raporu 2011 yayınlandı. Altıncısı yayınlanan ve 135 ülkenin incelendiği raporda Türkiye 121. sırada yer alıyor. İzlanda, Norveç, Finlandiya ve İsveç gibi Kuzey Avrupa ülkelerinin listenin başında yer aldığı araştırmada ülkeler kadınlar ve erkekler arasındaki ekonomiye katılım, fırsat eşitliği, eğitime erişim, sağlık ve hayatta kalma oranı ve siyasal güç alanlarında ortaya çıkan farklar açısından inceleniyor. (www.bianet.org)

ADALETSİZLİĞİ ENGELLEYECEK GÜCÜNÜZÜN OLMADIĞI ZAMANLAR OLABİLİR. FAKAT İTİRAZ ETMEYİ BECEREMEDİĞİNİZ BİR ZAMAN ASLA OLMAMALI.

ELIE WIESEL

SOBE, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni'nin ücretsiz ekidir.

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ali Hakkan

Yayın Kurulu: Hazeli Akgöl, Ali Alptekin, Leman Ardoğan, Murat Aslan, Tezcan Karakuş Candan, Nergiz Demirkaya, İmran Karaman, Muteber Osmanpaşaoğlu, Asena Özen, Fatih Söyler, Ethem Torunoğlu

Yayına Hazırlayan: Zeynep Yıldız Grafik Tasarım: Ece Yoltay

Baskı: Yorum Matbaacılık- Ankara

İletişim: Konur Sok. 4/3 Kızılay Ankara Tel: 0312 417 16 85 E-posta: sobe@mimarlarodasiankara.org - gazetesobe@gmail.com